

Marte Jongbloed en Juliette de Wit

Ik lees
AVI E4

De knotsgekke kast

Ik ben Loef.

Ik ben Zip.

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijisen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijisen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2021

ISBN 978 90 487 4149 6

NUR 287

© Uitgeverij Zwijisen B.V., Tilburg, 2021

Tekst: Marte Jongbloed

Illustraties: Juliette de Wit

Vormgeving: Natascha Frensch

Voor België:

Uitgeverij Zwijisen.be, Antwerpen

D/2021/1919/136

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

Marte Jongbloed

De knotsgekke kast

Met tekeningen van
Juliette de Wit

zwijsen

Ziek

'Ik heb erg veel buikpijn,' zegt papa.
'Ik heb ook buikpijn,' kermt mama.
Ineens staat ze op en rent ze naar de badkamer.
Loef en Zip kijken allebei naar papa.
'Gaan we vandaag dan wel ijs eten?' vraagt Loef.
'Het is ontzettend warm vandaag.
En als het warm is, mogen we altijd ijs.'
Dan rent papa met enorm grote stappen de trap op.
Hij rent ook naar de badkamer.
'Dat ijsje gaat vast niet door vandaag,' zegt Zip.
Ze zucht en kijkt heel sip, alsof haar ijsbolletje net op de
grond is gevallen.
Ze gaan deze zomer ook al niet op vakantie.
Dat kan niet door het werk van papa en mama.
Ze hebben een eigen winkel die 'Stoel, Kast en Ko' heet.
Ze maken zelf kasten en banken en stoelen en tafels.
Papa en mama werken bijna elke dag en ze werken heel
hard.
Maar er is toch soms tijd om even ijs te gaan eten.
Mama komt de kamer in.
Ze ziet er lijkbleek en moe uit.
'Het spijt me, maar ik ben hartstikke ziek,' zegt ze.
'Ik ga maar meteen naar mijn bed.'

Morgen gaan we ijs eten, want dan ben ik vast weer beter.'

Papa komt ook weer naar de keuken.

Hij houdt zijn handen tegen zijn buik.

'Ik voel me niet goed, dus ik ga naar bed,' zegt hij.

'Dat kan niet, want ik ga al naar bed,' zegt mama.

'Iemand moet in de winkel blijven.'

Papa maakt een vreemd geluid, als een beer met keelpijn.

Hij ziet er ook heel erg bleek uit.

'Maar ik wil ook ontzettend graag naar bed,' zegt hij.

'Waarom mag jij wél gaan slapen en ik niet?'

'Omdat ... omdat ...,' zegt mama.

Loef en Zip kijken elkaar kort aan.

Ze weten heel goed wat de ander denkt.

Ze zijn al hun hele leven broer en zus.

'Wij passen vandaag wel op de winkel,' zegt Zip.

'Dat kan toch helemaal niet!' zegt mama.

'Jullie zijn nog veel te jong.'

'We kunnen best in de winkel helpen,' zegt Loef.

'Het is ook maar voor één dagje,' zegt Zip.

'Morgen zijn we vast beter,' zegt papa.

'Een buikgriepje duurt niet zo lang.'

Mama rent weer naar de badkamer.
'Wat doen we als er iemand in de winkel komt?' vraagt Zip.
Loef.
'Dan mogen ze best naar de meubels kijken,' zegt papa.
'Maar morgen kunnen ze pas weer iets kopen.'
Nu rent papa weer naar de badkamer.
Loef en Zip pakken brood en een flesje appelsap.
Dan gaan ze naar de winkel ...

Een klant

Loef zet de deuren van de winkel wagenwijd open.

Zip doet het licht bij de toonbank aan.

'Ik ben vandaag de baas en jij bent de verkoopster,' zegt Loef.

'Nee, ik ben vandaag de opperbaas,' zegt Zip.

'En jij bent de verkoper.

Je vraagt steeds aan klanten of je kunt helpen.

En aan het eind van de dag moet je stofzuigen.

Ik ga hier bij de telefoon zitten.

En aan het eind van de dag tel ik het geld.'

'Welk geld ga je tellen?' vraagt Loef.

'Het geld dat vanavond in de kassa zit,' zegt Zip.

'Het geld dat we vandaag verdienen als we iets verkopen.'

'Maar we mogen helemaal niets verkopen,' zegt Loef.

'Waarom eigenlijk niet?' vraagt Zip.

'De winkel staat vol meubels die we best kunnen verkopen.

Papa en mama zijn blij met een kassa propvol geld.'

'Zullen we de meubels leuker neerzetten?' vraagt Loef.

'Dan zien de klanten beter hoe mooi ze zijn.'

Hij pakt een stoel en zet hem ergens anders neer.

Dan pakt hij een piepklein tafeltje en nog een grote

leunstoel.

'We zetten deze netjes bij elkaar,' zegt hij.

'En die grote tafel zetten we aan de zijkant.'

Loef en Zip slepen met de meubels.

De winkel ziet er zo heel anders uit.

'Hallo? Hallo?' roept iemand.

Bij de deur staat een lange, slanke dame in kleurige kleren.

Ze draagt een rode rok, een blauwe jas en een paarse stippensjaal.

Ze draagt groene schoenen met hoge hakken.

Ze heeft felroze lippenstift op en knalblauwe oogschaduw.

Ze kijkt turend om zich heen.

'Zijn jullie dicht of gaan jullie verhuizen?' vraagt ze.

'Nee, hoor, we zetten alles alleen anders neer,' zegt Zip.

'Dus jullie hebben geen zomervakantie?' vraagt de vrouw.

'Jawel,' zegt Loef.

'Nee, hoor,' zegt Zip.

'We hebben vakantie van school,' legt Loef uit.

'Maar vandaag werken we hier in de winkel.'

'Zijn jullie daar niet een beetje te jong voor?' vraagt de vrouw.

'We zijn niet zo jong, hoor,' zegt Zip.

'We weten alles, want de winkel is van onze ouders,' zegt Loef.

'Dat komt dan heel goed uit,' zegt de vrouw.

'Ik heb snel veel spullen nodig voor mijn nieuwe huis.

Ik hou van leuke meubels die een beetje apart zijn.'

Ze praat heel snel en druk en vrolijk met een hoge stem.

'U mag rustig rondkijken, hoor,' zegt Zip.

'We zijn hier om u te helpen,' zegt Loef heel netjes.

De vrouw loopt door de hele winkel.

Ze bekijkt alle stoelen en doet elke kast open.

Ze klopt met een vinger op een tafel.

'Wat een mooi, stevig hout,' zegt ze.

'Mijn vader maakt alles zelf,' zegt Zip trots.

De vrouw wijst naar een witte kast met twee grote deuren.

'Die wil ik graag, maar dan in het felgroen.

En met een heleboel kleine deurtjes.

Ik wil ook zes van die stoelen,' zegt de vrouw.

'Maar dan moeten ze in drie kleuren.

Ik wil dus twee paarse, twee gele en twee rode stoelen.'

Loef schrijft het allemaal keurig op.
'Ik wil ook een enorm grote bank zoals deze,' zegt de vrouw.
'Maar dan wil ik hem graag in het blauw.
En die tafel wil ik ook, maar dan een maatje groter.
En ik wil alles deze donderdagmiddag al hebben, kan dat?'

'Ik geef het allemaal door,' zegt Loef.
'Maar dat kan toch helemaal niet,' zegt Zip.
'Papa en mama zijn toch nog steeds zie...'
'Kan het echt niet?' vraagt de vrouw verbaasd.
'Dan ga ik wel naar een andere winkel.'
'Ja!' roept Loef vlug. 'Het kan wel!
Donderdag staat alles voor u klaar.'
De vrouw schrijft iets op een papiertje.
'Ik ben mevrouw Stol,' zegt ze.
'En niets is mij te dol, haha, dat rijmt.
Dit is mijn telefoonnummer.'
Ze geeft het papiertje aan Loef en dan vertrekt ze.
'Waarom zei je ja tegen die vrouw?' roept Zip.
'Ben je knettergek of zo?
Donderdag is al over drie dagen!'
'Morgen zijn ze vast weer opgeknapt,' zegt Loef.

Hij kijkt heel trots en tikt met een vinger op zijn
papiertje.
'Kijk eens hoeveel geld we nu krijgen!
Daar zijn papa en mama echt heel blij mee.
Het is geweldig om zo veel meubels te verkopen.'
Zip zucht en schudt haar hoofd.
Het klopt wel wat Loef zegt.
Maar gaat dit wel goed?
Wat, als papa en mama morgen nog ziek zijn?

De knotsgekke kast

Ik lees
AVI E4

De ouders van Zip en Loef kunnen even niet werken.
Daarom werken Zip en Loef nu in de winkel van hun
ouders.

Leuk, ze hebben toch vrij van school.

Het gaat echt super!

Tot er een klant komt die een nieuwe kast wil.

Zip en Loef gaan die kast zelf maken.

Ze doen heel erg hun best.

Maar of het ook lukt ...

Grappig verhaal voor kinderen van 7-8 jaar.

NUR 287
www.zwijsen.nl

NAVIGATOR

